

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **F. J.**, bytem V. 273/13, Z., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2017, č. j. X, **se ruší a věc se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví, kterým byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 22. 3. 2017. Tímto rozhodnutím žalovaná rozhodla, že žalobci náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

[2] **V žalobě** žalobce namítal, že je vyučený zedník, celý život pracoval jako

dělník, a proto mu mělo být zvýšeno procentní ohodnocení míry poklesu pracovní schopnosti. Žalobce má plicní nedostatečnost a dále problémy s krční páteří a vředovou chorobu žaludku. O tom se nikdo nezmiňuje. S ohledem na zdravotní stav žalobce není schopen výkonu žádného zaměstnání. Žalobce nemůže pracovat v prašném prostředí, nemůže vykonávat téměř žádnou fyzickou práci, není schopen dostatečné komunikace, nemůže ani telefonovat. Každých šest týdnů musí žalobce absolvovat hospitalizaci s čištěním protézky. Hospitalizace bývá 7 – 10 dnů. Za těchto okolností je nezaměstnatelný.

[3] Žalovaná **ve vyjádření** k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí, provedené správní řízení, § 26 a § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“), § 5 písm. j), § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 9, § 88 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Žalovaná navrhla jako důkaz posudek PK MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Rozhodnutí samotné ponechala žalovaná na úvaze soudu podle závěrů posudkové komise.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 22. 5. 2017.

[5] **Ze správního spisu** soud zjistil, že podle posudku OSSZ Šumperk ze dne 21. 2. 2017 žalobce nebyl nadále invalidní ve třetím stupni, protože pokles pracovní schopnosti žalobce činil jen 65 % a je invalidní ve druhém stupni.

[6] **Z napadeného rozhodnutí** soud zjistil, že posudkový lékař žalované v námitkovém řízení potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ a stanovil, že žalobce není invalidní ve třetím stupni, ale ve druhém a jeho postižení odpovídá kapitole II oddílu A položce 1d vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a poklesu pracovní schopnosti o 65 %. Posudkový lékař žalované uvážil, že zdravotní stav žalobce je stabilizován.

[7] V souzené věci si krajský soud vyžádal od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“) v Ostravě posudek ve věci invalidity žalobce a ten byl vypracován dne 11. 10. 2017. Podle tohoto posudku šlo u žalobce od oduznání bez přerušení o invaliditu třetího stupně. Posudkově odpovídá hodnocení žalobce kapitole II oddílu A položce 1d vyhlášky o posuzování invalidity s 50 - 65 % poklesu míry pracovní schopnosti. Posudková komise stanovila po zjištění skutkového stavu míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 65 %, protože jde o těžké postižení. S ohledem na to, že žalobce nemůže vykonávat svou profesi zedníka, zvýšila tuto procentní hranici podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 10 % na celkových 75 %. Zdravotní stav žalobce není dosud

stabilizován a žalobce není schopen výkonu dělnických profesí. Kontrolní prohlídka byla stanovena na říjen 2018.

[8] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[9] Posudkové komise jsou oprávněny posuzovat pokles pracovní schopnosti a vyslovovat posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Hlavním obsahem činnosti posudkového orgánu je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí také znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné znalosti z oboru posudkového lékařství, na nichž především posouzení invalidity závisí.

[10] Soud učinil skutková zjištění z výše citovaných důkazů, zejména posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 11. 10. 2017, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

[11] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). V tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě ze dne 11. 10. 2017. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku Posudkové komise MPSV v Ostravě pro jeho přesvědčivost, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. Proti posudku žádný z účastníků řízení nevznnesl žádné námitky.

[12] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[13] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[14] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[15] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[16] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[20] Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu jeho pracovní schopnosti o 75 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve třetím stupni, a to od oduznutí bez přerušení, jak je uvedeno v citovaném posudku PK MPSV v Ostravě.

[21] Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní ve třetím stupni, a to od oduznutí bez přerušení.

[22] Úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu ji nepřiznal. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 7. 11. 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Š. H.